

**Tolkningsfrågor/Giltighetsfrågor**

Ska klausul 5.1 i ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP, som bilagts rådets direktiv nr 1999/70/EG<sup>(1)</sup> av den 28 juni 1999 tolkas så, att den utgör hinder för att tillämpa bestämmelserna i artikel 1.95, 1.131 och 1.132 i lag nr 107/2015, utfärdad av den italienska staten, i vilka det föreskrivs en framtida stabilisering av visstidsanställda lärares anställningsförhållanden, utan retroaktiv verkan och utan rätt till skadestånd, såsom proportionella, tillräckligt effektiva och avskräckande åtgärder för att säkerställa att bestämmelserna i ramavtalet får full verkan med avseende på åsidosättandet av detsamma genom missbruk av användningen av på varandra följande visstidsanställningskontrakt under perioden före den period då åtgärderna, som avses i dessa bestämmelser, var ägnade att ha rättsverkningar?

<sup>(1)</sup> Rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP (EGT L 175, s. 43).

---

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Arbeidshof te Antwerpen (Belgien) den 21 augusti 2017 – Christa Plessers mot PREFACO NV, Belgische Staat**

(Mål C-509/17)

(2017/C 374/27)

Rättegångsspråk: nederländska

**Hänskjutande domstol**

Arbeidshof te Antwerpen

**Parter i målet vid den nationella domstolen**

Klagande: Christa Plessers

Motparter: PREFACO NV, Belgische Staat

**Tolkningsfråga**

Är den rätt att välja som tillkommer förvärvaren enligt artikel 61 4 § (nu artikel 61 3§) i den belgiska lagen av den 31 januari 2009 om att fortsätta ett företags verksamhet (WCO) – som ingår i kapitel 4 i avdelning 4 i denna lag, som reglerar företagsrekonstruktion genom överlåtelse under myndighetstillsyn – förenlig med direktiv 2001/23/EG<sup>(1)</sup> om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag, verksamheter eller delar av företag eller verksamheter, särskilt med artiklarna 3 och 5 i det direktivet, såvitt nämnda företagsrekonstruktion genom överlåtelse under myndighetstillsyn används för att behålla hela eller delar av överlåtaren eller hans verksamhet?

<sup>(1)</sup> Rådets direktiv av den 12 mars 2001 (EUT L 82, 2001, s. 16).

---

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Okresný súd Bratislava II (Slovenien) den 22 augusti 2017 – brottmål mot ML**

(Mål C-510/17)

(2017/C 374/28)

Rättegångsspråk: slovenska

**Hänskjutande domstol**

Okresný súd Bratislava II

**Part i brottmålet vid den nationella domstolen**

ML

**Tolkningsfrågor**

- 1) Är det förenligt med artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/13/EU <sup>(1)</sup> av den 22 maj 2012 om rätten till information vid straffrättsliga förfaranden (direktiv 2012/13/EU), artikel 8.2 i direktiv 2012/13/EU, rätten till frihet och säkerhet i artikel 6 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, rätten till försvar i artikel 48.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och rätten till en rättvis rättegång i artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna när de nationella myndigheterna skriftligen inte tillhandahåller den frihetsberövade alla (eller fullständiga) uppgifter som anges i artikel 4.2 i direktiv 2012/13/EU (särskilt rätten att få tillgång till handlingar i målet) under tiden för frihetsberövandet, och inte gör det möjligt för den frihetsberövade att angripa underlåtenheten att tillhandahålla information i enlighet med artikel 8.2 i direktiv 2012/13/EU? För det fall den frågan besvaras nekande, påverkar detta åsidosättande av EU-rätten, i något skede av det straffrättsliga förfarandet, lagenligheten av frihetsberövandet i det fall den frihetsberövade har häktats och kvarblir i häkte, med beaktande av artikel 6 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 5.1 c i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna? Är det för att besvara ovannämnda frågor relevant att den frihetsberövade är åtalad för ett allvarligt brott, för vilket nationell lagstiftning föreskriver ett fängelsestraff på lägst 15 år?
- 2) Är en nationell bestämmelse som inte gör det möjligt för domstolen att döma till ett lägre fängelsestraff än 15 år, utan möjlighet att beakta principen om att straff och påföljder ska vara individuella – såsom 172.3 § i Trestný zákon (den slovakiska strafflagen), som avser olaglig narkotikahandel – förenlig med artikel 4 i rådets rambeslut 2004/757/RIF <sup>(2)</sup> av den 25 oktober 2004 om minimibestämmelser för brottsrekvisit och påföljder för olaglig narkotikahandel, med principen om lojalt samarbete i artikel 4.3 i fördraget om Europeiska unionen, med artikel 267 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, med artiklarna 82 och 83 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, med rätten till en rättvis rättegång i artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, med principen om proportionalitet i fråga om straff i artikel 49.3 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och med proportionalitetsprincipen, principen om enhetlighet, effektivitetsprincipen och principen om unionsrättens företräde? Är det för att besvara denna fråga relevant att den olagliga narkotikahandeln inte utfördes av någon kriminell organisation i den mening som avses i unionsrätten? Har begreppet kriminell organisation i den mening som avses i artikel 1 i rådets rambeslut 2008/841/RIF av den 24 oktober 2008 om kampen mot organiserad brottslighet en självständig betydelse mot bakgrund av EU-domstolens rättspraxis om villkoren för en enhetlig tillämpning av EU-rätten?

<sup>(1)</sup> EUT L 142, 2012, s. 1.

<sup>(2)</sup> EUT L 335, 2004, s. 8.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenien) den 4 september 2017 – Milan Božičević Ježovnik mot Republiken Slovenien**

(Mål C-528/17)

(2017/C 374/29)

Rättegångsspråk: slovenska

**Hänskjutande domstol**

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

**Parter i målet vid den nationella domstolen**

Klagande: Milan Božičević Ježovnik

Motpart: Republiken Slovenien